

σκέλια

σκέλια, τα, ουσ. [πλ. του ουσ. σκέλος]. **1.** τα κάτω άκρα του ανθρώπου, από το μηρό ως τα δάχτυλα των ποδιών και γενικά τα πόδια: «είχε σκέλια δυνατά και γρήγορα». **2.** τα πίσω πόδια τετράποδου ζώου: «ο σκύλος έβαλε την ουρά του, ανάμεσα στα σκέλια του».

- ανοίγει τα σκέλια της, (για γυναίκες) δέχεται με ευκολία να της επιβληθεί η σεξουαλική πράξη: «απ' τη μέρα που έχει μάθει ν' ανοίγει τα σκέλια της, δεν κάνει και καμιά άλλη δουλειά!». Από τη στάση που παίρνει συνήθως η γυναίκα κατά τη σεξουαλική πράξη. Συνών. ανοίγει τα πόδια της.

- βάζω την ουρά στα σκέλια, ή βάζω την ουρά στα σκέλια μου ή βάζω την ουρά ανάμεσα στα σκέλια μου, ή βάζω την ουρά κάτ' απ' τα σκέλια μου, βλ. λ. [ουρά](#).

- είδε χαρά στα σκέλια της, βλ. λ. [χαρά](#).

- έφυγε με την ουρά στα σκέλια, βλ. λ. [ουρά](#).

- μαζεύω την ουρά στα σκέλια ή μαζεύω την ουρά στα σκέλια μου, βλ. λ. [ουρά](#).

- μάνα μου τα σκέλια σου! βλ. λ. [μάννα](#).

- να μη δεις χαρά στα σκέλια σου, βλ. λ. [χαρά](#).

- να μη δω χαρά στα σκέλια μου, βλ. λ. [χαρά](#).

- της ανοίγω τα σκέλια, της επιβάλλω τη σεξουαλική πράξη: «αφού την πήρε στην γκαρσονιέρα του, σίγουρα της άνοιξε τα σκέλια». Συνών. της ανοίγω τα πόδια.